

бръмчатъ надъ главата ми, да настояватъ да дигна хартията, съ която съмъ закриль меда, защото, по следата, оставена отъ мене, разбраха, че азъ съмъ туриль хартията. Значи, каквото пипне човѣкъ, той остава върху него своитѣ следи. Каквато мисль мине презъ ума на човѣка, добра или лоша, и следъ като се отдалечи отъ него, тя пакъ носи неговитѣ следи; каквото чувство мине презъ сърцето на човѣка, добро или лошо, и следъ като се отдалечи отъ него, то пакъ носи следитѣ му. Това показва, че отъ мислитѣ и чувствата, които се носятъ въ пространството, може да се познае и човѣкътъ, отъ когото сж излѣзли. Като знаемъ това, ние трѣбва да оставяме своитѣ добри влияния въ свѣта. Ние сме пратени на земята да работимъ и, отъ своитѣ добри мисли и чувства, да създадемъ нѣщо хубаво. Всички наши мисли и чувства ще останатъ на земята, за да влѣзатъ единъ день въ общия строежъ на човѣчеството.

Единъ день, когато напуснете земята, ще видите, колко отъ вашитѣ мисли и чувства сж създадени по Божественитѣ правила. Ако тѣ сж се развивали по тия правила, вие ще се намирате въ положението, за което апостолъ Павелъ говори: „Като че нищо нѣмаме, а всичко владѣемъ“. Този законъ се провѣрѣва въ отношенията на хората, на всички живи същества, изобщо. Запримѣръ, когато обичате нѣкого, или когато васъ обичатъ, вие сте готови да дадете всичко. Затова не се изискватъ много молитви. Когато ученикъ обича учителя си, колкото последниятъ да е коравосърдеченъ, той е готовъ да отвори душата си за своя ученикъ и да му даде отъ богатството си, отъ своето знание. Така постѣпватъ и нашитѣ напреднали братя спрѣмо насъ; тѣ сж готови още повече да даватъ, да ни помагатъ, ако и отъ наша страна има разположение къмъ тѣхъ.

И тъй, първото нѣщо, което се изисква отъ всички, е чистота. Азъ не говоря за онази чистота, получена чрезъ филтриране на мжтната вода. Подъ думата „чистота“, азъ разбирамъ онази първична материя, отъ която е било създадено човѣшкото тѣло. Тази първична материя указва влияние върху мислитѣ и чувствата на човѣка. Подъ думата чистъ животъ, разбирамъ онова течение на сили, което излиза отъ Първичния Изворъ и се влива въ живота. Само този животъ е въ състояние да изчисти нашия животъ, и да внесе въ него вътрешна свѣтлина и доволство. Апостолъ Павелъ имаше тази опитностъ, която изказа въ следнитѣ стихове: „Съ чистота, съ благоразумие, съ дълготърпение,